

SBORNÍČEK VÍTĚZNÝCH PRACÍ

Mělnický Pegas
2014

Vydává Mělnický literární klub Pegas
Redakce: Zdeňka Líbalová
Sazba a tisk: Městská knihovna Mělník
Mělník říjen 2014
CENA: 5,- Kč

Vážení přátelé,

rok se s rokem sešel a vy opět dostáváte do rukou sborníček vítězných prací z celostátní literární soutěže „**Mělnický Pegas**“.

Letošní jubilejní 20. ročník této soutěže dokazuje, že máte o poezii stále zájem a chcete se vyjadřovat k dění kolem sebe. To je chvályhodné; umění vždy upozorňovalo na chyby a nedostatky ve společnosti i v nás samých a tím pomáhalo šířit kolem sebe krásu a porozumění mezi lidmi. Některým z vás se podařilo oslovit porotu více, jiným méně, ale nebuďte smutní, pokud jste v letošním ročníku soutěže „Mělnický Pegas“ nevyhráli. Vyhráli jste – nad lidskou lhostejností, která zavírá oči nad problémy a trápením druhých, nad sebou samými, protože jste se rozhodli překonat vlastní pohodlnost a darovat bližním něco ze sebe. Tím něčím je vaše krásná duše připravená pohladit, povzbudit a potěšit.

Soutěžní porota

Literární klub Pegas Mělník

Českobratrská 2800
276 01 Mělník

Mělnický literární klub „Pegas“ vyhlašuje již 21. ročník celostátní poetické soutěže

„Mělnický Pegas 2015“,

do které se mohou přihlásit všichni neprofesionální básníci z celé České republiky. Soutěží se ve čtyřech kategoriích, a to:

v kategorii A – *do 15 let*

v kategorii B – *do 30 let*

v kategorii C – *nad 30 let*

v kategorii D – *autoři, kteří již vydali básnickou sbírku*

Do soutěže je nutno zaslat 3-5 básní psaných ve třech vyhotoveních (tj. originál + 2 kopie) strojem nebo čitelným rukopisem. K pracím musí každý účastník připojit lístek se svým jménem, kategorií, v níž soutěží, datem narození, adresou bydliště a ofrankovanou obálku se zpáteční adresou pro posílání pozvánky na slavnostní vyhlášení výsledků soutěže.

Soutěž je anonymní, básně nepodepisujte!

Příspěvky do soutěže zasílejte od 1. ledna 2015 do 31. května 2015 na adresu:

LITERÁRNÍ KLUB PEGAS,
Českobratrská 2800, 276 01 Mělník.

Slavnostní vyhlášení výsledků soutěže se uskuteční v Mělníku v říjnu roku 2015.

Příspěvky, které nebudou splňovat podmínky uvedené v propozicích, budou ze soutěže automaticky vyřazeny.

KATEGORIE A:

Ostrava

1. místo: **Nela FIALOVÁ**
Velká Dobrá

Hudební morče

Sleduji už mnoho dní,
mé morče je hudební.
Když na klavír pilně cvičím,
morče běhá, píská, kvičí.

Při durové stupnici
morče pádí k lednici.
Asi už má tušení,
kde se skrývá krmení.

Moje morče na svačinu
rádo mlsá zeleninu.
K obědu mu chutná zrní,
pak mi v klíně tiše vrní.

Metronom mi tempo dává,
morče mrkev ohlodává.
Při poslechu mazurky
schroupalo kus okurky.

Flétna, housle, klavír, basa,
morče hbitě trávu spásá.
Nejradši má pampelišku.
A hlazení po kožíšku.

Morčátko je zvíře hravé,
ale hlavně – velmi žravé.
Ať už v duru nebo v molu
vždycky je nám dobře spolu.

Život

Občas se smát,
jindy být smutná,
někdy se bát
a jindy být šťastná.

Život je hra
a dobrodružství zároveň,
život je hra
a v srdci mém píseň.

3. místo: **Milana BLAŽKOVÁ**
Rakovník

Jaro

Když nám jaro začíná,
jakkak si kdo počíná?

Sněženky se táhnou vzhůru,
kolem jich už vidím řípu.
Tehle sněhobílý květ
pokryje snad celý svět!

Probouzejí se i včely,
ty jsou rychlé jako střely.
Když se tráva zazelená,
příroda je proměněná.

Hraje tu i zvesela
celá ptačí kapela.

Čestné uznání: **Lucie PARKMANOVÁ**
Rakovník

Deštivý den

Prší, prší, jen se leje.
Spadly kapky na koleje.
Mokrá jsem až na kůži,
voda je spíš pro růži!

2. místo: **Johana HOBZOVÁ**

KATEGORIE B:

Zrozena ze spěchu, splašeně vzplála.

1. místo: David KORÍNEK
Hradec Králové

XXX

Mezi básní
a básní
je jen překlep

a vždy nad ránem
se nejhůř brání
herezím
ve vlastní hlavě

tak za ještě
bezzubého
podzimu
zase
čekáš na vlaštovky

jsem básní
a ty jsi tečka
jsi vlaštovka
i racek

jsi herečka
i když jen
mimoděk
a z rodinných důvodů

jsme spolu
oba někde

2. místo: Lucie FLEKOVÁ
Praha 9

Útěky

Svívalo. A u zamčené brány
Teď leží v prachu cesty roztrhány
Vrásky starých skrání, zašlé okovy.

Ve skrytu srdcí rozryté jsou rány
Se zvrhlou krásou pudrem zasypány
Nenávisti proud vždy stéká medový.

- 3 -

Svívalo. Tak v bolestivém skřeku
Shořela skvrna kávy na obleku

A u zamčené brány na útěku
Tančily lilie na vratech po doteku
Jímž naděje se mrazem rozkýchala.

3. místo: Aneta CHMELÍKOVÁ
Rakovník

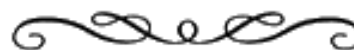
Óda na ledničku

Když jsem na pokraji svých sil,
když v nedohlednu je můj cíl,
když úzko mi je, když mám hlad,
toužím se s tebou objímat.

Ledově chladná stojíš v rohu,
mé touhy téměř nevnímáš,
A já se přetrhnutí mohu,
když zahlédnu tvou chladnou zář.

Jsi pokušením, touhou těla.
Nejdeš mi z mysli, ač bych chtěla.
Tvá vnitřní záře mrazivá
mě ještě více rozhrívá,

až touha velí rychle plnit.
To nedá se už vůbec změnit
a vždycky znovu podléhám.
Ach ledničko,
ještě že tě mám.

- 4 -

Čestné uznání: Milan ŠMÍD
Rakovník

Kapka štěstí

Po sprše se utírám,
o stěnu se opírám.
Pyžamo si obleču,
z koupelny se vyvěču.

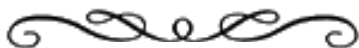
Co to slyším? Co to je?
Někdo venku bubnuje.
Není to však buben,
to se zbláznil duben.

Za oknem se zablesklo
a nahlas to zatřesklo.
Obloha se chmouří,
venku se vše bouří.

V tu chvíli mě to trklo,
až to ve mně celém hrklo.
Do pokoje pospíchám,
strachem skoro nedýchám.

Ke kompu se rychle vrhám,
kabel ze zdi prudce trhám.
V tu ránu to venku prásklo,
v žárovce nám něco prasklo.

Celý byt hned potemní,
ticho se v něm rozezní.
Zkratu jsem však zabránil
a svou bednu uchránil!

1. místo: **Pavel VYDRA** *Pecka*

Noci měst

Lampy se usmívají
na liduprázdnou ulici
Zákoutí dýchají tmou
příštích chvil
Vypínače příběhů jiskří
Čeká se na ráno
Probouzí se město,
které ve dne
vypadá nanic

2. místo: **Dana ŠUBRTOVÁ** *Kosmonosy*

Sny

Bojím se magických snů
když měsíc nahlíží do pokoje
a láká mě vyběhnout do tmy

Těším se z minulých snů
když vzpomínky vypadávají
jako hračky z otevřené zásuvky

A k ránu ztracená v tobě
skláním stromy s důvěrou
že tam jsi

3. místo: **Jana BRNUŠÁKOVÁ** *Běštín*

Divná kytka /závist/

Ztracenka pohupuje vlastním stínem
nahlíží do zahrad těch druhých
Rosa na poupatech, za plotem
raní ji ostřím duhy
Předpověď' vůně – vzdech
suchem šustí listy
cejch léta na zádech

namísto vláhy prudké
krupobití

Na bráně z růží
utichl slavík
zobe zrnka vlčích máků
Jen pokoře dluží
verše co navlík
do souhvězdí zodiaku

Čestné uznání: **Vítězslav KAPRÁL**
Lysá nad Labem

Půlnoční

Sesutý do horkého popela
rozlomil jsem pušku jako skývu.
Ukusuji z perníku pažby.
Jizvy macerované v líhu
polévám tukem a opékám na ohni.

Almanach života rozpadá se v žhavý troud.

Práchnivým redingotem hvězd
prostoupil dvanáctérák
paroží napuštěné
indigovou tuší
a dvanácti rameny žebrovní
nasadil noci korunu.

Čestné uznání: **Jaroslav SYMON**
Liblice

Podzim

Stromy dávno odhodily
zářivé barvy podzimu
do bláta cest.

Olověné koráby vylévají
svou zlost
na prochládlou zem.

Z potrhaného plachtoví
vyřítla se vichřice
srážejíc klukům draky.

- 7 -

Běs náhle jak přišel
utichá

vločky zatančí nad krajinou.

V chalupě na stráni
rozsvítili betlém
začalo těšení.

Čestné uznání: **Rostislav OPRŠAL**
Hradec Králové

Odpověď

Schováváš své
světlo za stínidly,
upřímnost
pod líčidly.

Kdo jsi
má kdysi milá?

Anděl
co utloukl mě křídly.

Čestné uznání: **Renata PŘIKRYLOVÁ**
Brno

Mene tekel

Jak kosmický chór
jako báje o věčnosti
trpká vůně koriandru
jak stojatá voda
jak stoletý žal
vrůstám do kamene.

Jsem dechem zjizveného dne
srdcem v nitru kamenném.

Mene tekel

Prsty slepců tápou ve tmě.
Dají smutku nový tvar.

- 8 -

KATEGORIE D:

1. místo: Pavel ŠUBRT
Kosmonosy

Chvíle

Je tichá chvíle
a v ní jak pod skleněnou deskou
neslyšný šepot hlasů.
Po korzujících tělech žen
střílí slunce horké šípy,
mužům se jen tají dech.
Je teplý den
a svět kolísá pod palbou
novinek a zpráv.
Tvé tělo hoří představami.
Je tichá chvíle
a v ní jak za pavučinou
teskníme
po zastavení času.

2. místo: Luboš SKOPEC
Mšeno

A víš co

A víš co šeptá les
když tvář ti hladí větve stromů?
nes pokoj pokoj lidem nes

A víš co zlatý sprej
jímž slunce zář tě vítá domů?
dej úsměv úsměv rozdávej

A víš co brouká zem
když z luční trávy cop si splétá?
měj lásku lásku k lidem všem

A víš co šumí proud
co z kopců k moři plyne léta?
tu lásku nenech utonout

3. místo: Petr PETRÍČEK
Hořovice

III. Tremolo

(rychlé opakování téhož tónu)

Možná mám v hlavě
trochu z vína
a ty bys chtěla
abych zpíval jinak

Možná mám v prstech
trochu z Beethovena
a ty chceš zůstat
dále oblečená

Určitě máš v sobě
Ódu na radost
z ní však Osudová
ne ne ne
a dost

Čestné uznání: Martin KOREČEK
Chrudim

List jinanu

Kapky deště vytváří kruhy
na hladině
a řeka plyne,
nese s sebou tajemství.
Skutečné věci
mohou být i jiné.
List jinanu pod akátem spí.

Koruny stromů lámou vítr
v polovině.
Smrky stojí
šeptají do ticha tisíc písní.
Pravdivé lži
v srdci nezabolí.
List jinanu má prapodivné sny.

Čestné uznání: Václav FRANC
Nová Paka

Stmívání

Chtěl bych zestárnout tiše
jako den

mít vrásky stmívání
únavu víček
šediny na skrání

Obyčejné věci cítit
stále jako dítě
bez bolesti

s pocitem
sladkých plodů úrody mých dnů
než navždycky

zapadnu za obzor

Čestné uznání: Svatava MÁŠOVÁ
Kroměříž

Předjarní

V korunách stromů
cvrlikali vrabci
a jejich zpěv byl plný potěšení
A v oknech domů
zhlíželo se nebe
modré až k neuvěření

Den rozdávání cvrkotu a vlání...
V únoru zázrak – věř či nevěř mi
A mladé jaro plné slibování
přešlapovalo za dveřmi

- 11 -
Čestné uznání: Jana ŠIROKÁ
Třebíč

Kapacitrony

vyzdvihuje se omega
a kapa nám tím
zákonitě krní

pocitrony omámeny
rozsáhlostí nehmatného
KAPAcitu
protlapkány
snůškou nečekaných vůní
rezonivě vrní

Po citronu čisto.

člověk se snadno prouděním řeky nakazí
oblí se hrany
tlumí se nárazy
pátrá se po flintě hozené
doprostřed žita
na pamětní desce ucha
nit zůstane suchá
nitro dávno všecobylo
chápe
Jen ať si dál život skrz nás hezky t'ape.

Čestné uznání: Oldřich DAMBORSKÝ
Bořetice

Snad už poslední osmitisícovka
Stále se zamilovávám a odmilovávám,
kdy skončím ten začarovaný kruh?
Jako bych měl svůj kyslíkový dluh,
na Mont Everestu lásky černou vlajkou mávám.
A stejně má blankytné oči jako nebe nad
Himalájemi,
sníh těla, praporky řas, sutiny smutku, pohnutí
slunce rafijemi.
Křičím: Hillary, drž vlajku spolu s Tenzingem!
Jen ve dvou se ta hora života dá pokořit
a někde za základnou žebroví srdce táboří
zase výstup přes lavinu něhy je sladkým únikem.
Štěstí přeje tvrdošíjným, odvážným a
připraveným,
tak zase dobývám tu nevypočitatelnou duši
Ženy...

- 12 -